

[Jytte Andersen]

samspil imellem undervisning og arbejde for de unge igennem offentlig produktion. Når så ministeren agter at foretage en kritisk gennemgang, kan man jo rent faktisk vente sig hvad som helst, og derfor vil jeg godt stille ministeren et par spørgsmål i den anledning.

For det første vil jeg godt spørge, hvilken rolle ministeren i det hele taget tillægger ungdomsskolen i det fremtidige skolebillede. Jeg vil spørge ministeren, om det ikke var en overvejelse værd at placere ungdomsskolen på en mere fremtrædende plads end det, der tilsyneladende er givet udtryk for i redegørelsen. Til sidst vil jeg spørge, om ikke det var en idé at give ungdomsskolen nogle fastere rammer omkring mulighederne for at etablere en permanent heldagsskole, som i højere grad kan være brobygger for den enkelte unge fra folkeskolen og ind i uddannelse eller ind i erhverv.

Vi finder i den socialdemokratiske gruppe, at det er fantastisk vigtigt, at vi tænker kreativt omkring overgangen imellem folkeskole og til uddannelse og erhverv, og vi mener, det er vigtigt, at det samlede uddannelsesbillede giver rimelige og rummelige rammer, ikke blot for ungdomsskolen, men også for efterskoler og højskoler.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har lyttet meget opmærksomt til alle de indlæg, der er kommet. Jeg har noteret, hvor partierne har givet tilslutning, og hvor de har taget forbehold og udtrykt betænkeligheder. Jeg vil gerne takke for, at ordførerne har holdt så forholdsvis detaljerede taler, som virkelig rummede vejledning for regeringen.

Den tak kan jeg dog ikke lade omfatte den første taler, den socialdemokratiske ordfører, fru Helle Degn, for hun holdt ikke en særlig informativ tale. Men jeg fandt da ud af, at socialdemokratiet mener, at der nu føres en helt anderledes politik, end der blev ført før, og at den er særdeles forfærdelig. Når man dertil lægger, at debatten i dag tydeligt har vist, at den politik ikke ligger helt forkert i forhold til, hvad folketingets flertal ønsker, så må man egentlig drage den konklusion, at det måske er godt, vi har fået en ny regering – men den konklusion vil jeg lade andre drage. Dog vil jeg takke fru Helle Degn for et temmelig klart tilsagn om gerne at ville med-

virke til merindskrivning, og der var også andre konkrete ting i slutningen af fru Helle Degns tale, som jeg vil takke for.

Jeg kan oplyse fru Helle Degn om, at tanker om forpraktik aldrig vil blive en flaskehals. Det forudsætter jo, at det skulle være obligatorisk. Det kan derimod blive en genvej for nogle af de skoletrætte, for nogle i den såkaldte restgruppe, som ikke er motive-rede for den boglige vej, og som her kan få en praktisk vej til en uddannelse.

Fru Eva Møller vil jeg takke for et klart udsagn vedrørende aldersgrænserne, som fru Eva Møller overvejede om man helt skulle ophæve. Jeg kan tilslutte mig både det, fru Eva Møller sagde, og det, hr. Steffensen sagde om, at vi selvfølgelig skal passe på ikke at handle overilet. Der er visse steder, hvor det ikke nytter noget at sige, at en 18-årig er en færdiguddannet person, men der er virkelig mange andre steder, hvor man med god grund kunne sige: her bør det gå efter kvalifikationer og ikke efter dåbsattester.

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige, at sætningen i redegørelsen om de 7.000 aftalte pladser inden for social- og sundhedsområdet dækker over følgende fagområder: plejere, sygehjælpere, sygeplejersker, plejehjemsassistenter og diakoner, hospitalslaboranter, oldfruer og oldfrueassistenter samt radiografer. Disse oplysninger kan gives nu helt konkret, og derfor kommer jeg med dem. De kunne for så vidt godt have stået i redegørelsen, hvis vi havde haft dem på det tidlige tidspunkt, hvor den blev afleveret. Den er jo afleveret for meget lang tid siden til folketinget.

Jeg vil gerne i den anledning tage tråden op fra hr. Ole Vig Jensen, som efterlyste initiativer på baggrund af rapporten om social- og sundheds-EFG. Jeg har ligesom flere ordførere her set meget positivt i den rapport, men hr. Nørsgaard Sørensen kom også til at gøre opmærksom på noget af det, man kan være betænkelig ved i rapporten, idet han sagde, at det kunne give nogle kortuddannede og ikke-uddannede et uddannelsesmæssigt løft. Så siger jeg til mig selv: får vi så ikke endnu en barriere, endnu nogle job, som ufaglærte ikke kan få? Vi må huske at stille det spørgsmål. Vi har beskæftiget os meget med restgrupperne, men alt for lidt med, hvem det er, der skaber restgrupperne. Det er dem, der kommer med alt for mange ideer